

L'Hortènsia d'Hivern

Avui vull parlar-vos de les plantes que floreixen en aquests mesos d'hivern i que per la seva configuració no són difícils d'aconseguir ni de tenir-ne cura, ja que són poc exigents i en canvi molt generoses. Em refereixo a l'hortènsia d'hivern.

Aquesta planta viu bé quasi a tot arreu però té les seves predileccions; no li agrada massa el sol, està més bé i floreix més dintre l'aigua i si voleu tenir moltes flors cal trasplantar-la any si any no.

Puc dir-vos que fa més de trenta anys que la cultivo i en tinc cura amb terrissa a l'ombra; les flors són de tiges curtes, de quinze a vint centímetres, les fulles quasi ovalades i també de cua curta. El color és lila però diferent de les hortènsies d'estiu que tenen una varietat de colors (naturals o tenyides), que no té aquesta, i que només en conec un.

Per flor tallada és molt útil, ja que dura bastants dies si teniu cura de canviar-li l'aigua i posar-hi unes gotes de

lleixiu, això farà que duri molt més (però compte amb el lleixiu) ja que s'hi posa per evitar que l'aigua fermenti.

Si teniu una gerra d'aram veureu quin detall més bonic queda per posar-les en qualsevol lloc de la llar, només tres o quatre flors amb tres o quatre fulles i us faran ram exquisit.

Una vegada ha passat el temps de floració, que durarà segons la cura que en tingueu, i que serà de tres a quatre mesos, també es pot tenir com a planta d'interior procurant que estigui en lloc fresc sense mancar-hi l'aigua. El plat de sota farà que aguantí més la humitat, però cal tenir cura, que una vegada al mes la terra quedi seca.

Si les poseu al balcó o al jardí, procureu que el sol no les toqui, en especial els mesos d'estiu. A primers de setembre aboneu-les amb amoniac (pols) treieu-los les fulles tacades i a esperar que floreixin.

M. Dalmau

L'Ecologia avui

Protecció Ecològica de la Comarca

Jordi Baiget del «Grup de Defensa del Montseny i Montnegre» estructurarà la seva xerrada donant en primer lloc unes pinzellades sobre el que podríem dir la història de la preocupació pel medi ambient. Des de la cultura àrab amb allò del «tenir un fill, escriure un llibre i plantar un arbre» fins a Marx que afirmà que «la producció capitalista impedeix el retorn de materials al sòl», tot passant per les apocalíptiques prediccions de Malthus, ens va venir a dir que els moviments ecologistes no havien inventat res de nou. El que avui passa, en tot cas, és que s'està recuperant una consciència perduda respecte a la natura. Una valoració del medi on es viu i de la qualitat dels productes per sobre la quantitat. Aquesta és una aptitud que lluny de ser gratuïta està sostinguda per proves científiques i motivada pel desig de millorar la qualitat de vida i d'assegurar els recursos amb els quals sobreviure. De cara a l'actuació en casos concrets i com aportació particular o col·lectiva a la tasca de protecció —afirmà— que és prioritari el treball respecte a les fonts naturals no renovables o difícilment recuperables. És el cas dels productes energètics i de tot allò que necessita força anys per a fer-se. Després cal actuar pels fàcilment renovables: cas de les aigües marines, el sòl agrícola i forestal, les aigües subterrànies o l'atmosfera. En tot cas cal conservar els espais de convivència.

La part final de l'acte i abans del col·loqui es va dedicar a parlar en concret del Vallès. Per a l'estalvi d'energia defensa la utilització del transport públic i la unificació de les línies d'alta tensió. Parlant del sòl agrícola critica tant la industrialització que no ha tingut en compte la invasió de terres agriculturalment riques com la manca de visió al respecte per part dels projectes de vies de circulació. El Montseny i Sant Llorenç motivaren parlar de les urbanitzacions de la zona. Una de les dades curioses que Jordi Baiget donà al respecte és que certs plans preveuen un nombre de 400.000 habitants només pels voltants del parc natural del Montseny. Ara i després d'això només ens quedaria preguntar si el Montseny no fos parc natural, quanta gent preveurien que hi cabria?

La gestió de la natura al nostre Vallès ha deixat de ser una cosa urgent per passar a ser imprescindible. Esperem que les mesures no arribin quan tot ja estigui dat i beneït. Ara per ara és responsabilitat de tots nosaltres vetllar per tot això. Penseu que som a casa!

Lluís Diumaró

Esport

Esportistes premiats

La passada setmana a Barcelona, sota l'organització del diari esportiu «El Mundo Deportivo», tingué lloc el que s'anomena Gran Gala de l'Esport, on s'efectuà la proclamació dels millors esportistes espanyols de l'any, essent enguany la trenta-una edició.

El guardonat en categoria homes, fou l'atleta Jordi Llopart, Campió d'Europa de Marxa Atlètica, en la cursa de 50 quilòmetres, seguit a poca distància per Eladi Vallduví, Campió del Món de Tir.

També a la categoria femenina, hi hagué forta competència, fins el punt que es tingué que fer una votació de desempat entre Susanna Mendizábal, de Gimnàstica Rítmica i, la nadadora Natàlia Mas, ja que en la primera votació el resultat fou d'empat. Finalment guardonada fou la gimnasta Mendizábal.

A més es concediren altres premis, com és a la gesta humà-esportiva a Maria Teresa Herrera, que va aconseguir dos primers llocs als Campionats del Món de Natació per a minusvàlids. I per fi la «Challenge» J. A. Samaranch al C.N. Montjuic.

Cal destacar que en aquesta tria, hi participa tot l'esport espanyol, fet prou important per destacar, ja que és en certa forma curiós que tan sols fullejant el mateix diari organitzador, veurem la mínima atenció que es dedica als esports que practiquen els guardonats, la separació existent del que en podríem dir esport oficial, i el que realment és l'esport real. El fet inqüestionable de que la «màfia» que rodeja els esports superprofessionalitzats, deixi en llibertat aquests petits reductes, podem dir-ne que nostàlgics del que tindria que ser l'autèntic esport, ja que aquestes són les poques ocasions en que una alenada d'aire fresc flameja per les pàgines dels nostres distorsionats diaris esportius.

J. Comas

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONvingudes, DE TAQUIGRAFIA I MECANOGRAFIA

ES DONEN CLASSES PARTICULARS A TOTA PERSONA QUE VULGUI INICIAR-SE EN FRANCES I ANGLÉS.

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONvingudes, PER A PERSONES QUE VULGUIN APRENDRE ESCRIURE BE EL CATALA

TRUQUIN AL TEL. 870 05 86 (DE 7 A 10 DEL VESPRE)